

उत्क्रान्ति लि० उद्+क्रम-कर्त्तरि क्त । १ अतिक्रान्ते देहा-
द्देहान्तरप्राप्ते २ चपकृते मृते च । “उत्क्रान्तानामासमिधा-
योपरिष्ठात्” भाषः “उत्क्रान्तानां मृतानाम्” मन्त्रि० ।
उत्क्रान्ति स्त्री उत्+क्रम-क्तिन् । देहादुत्क्रमणे अप-
सरणे च उत्क्रमणशब्दे विवृतिः ।

उत्क्रोश पु० उद्+क्रुश-ञच् । १ क्रुरीपक्षिणि । अयश्च
पक्षी सुशु० जलचरमध्यं सूत्रेण संघचारित्वेनोक्तः ।
“हंससारसकौशेयाद्युपक्रमे “मद्गन्तुक्रोशकावाक्षेत्यानो-
बुक्ता “सुवाः संघचारिण” इत्यन्तेन । “उत्क्रोशरससंसिद्धा
मनस्यस्नेहां यथागूं पाययेत्” सुशु० । २ उच्चैः क्रन्दिनि
लि० । ततः चतुर्थ्याम् उत्करा० छ । उत्क्रोशीय
तत्सन्निहिते देशादौ ।

उत्क्लेदिन् लि० उद्+क्लिद-णिच्-णिनि । जङ्घतः क्लेद-
कारके आर्द्रकारके “लघु तोष्णोष्णसुक्लेदि स्त्रुज्जं वाता-
नुलोभनम्” सुशु० । स्त्रियां ङीप् ।

उत्क्लेश पु० उद्+क्लिश-ञच् । जङ्घ गवायुक्ते क्लेशे स च
“उत्क्लिश्यान्नं न निर्गच्छेत् प्रसेकं षोडशैरितम् । ह-
दयं पीद्यते चास्य तस्युक्लेशं विनिर्दिशेत्” इत्युक्तल-
क्षणः रोगभेदः । “गुरुपाकसृष्टविण्मृतया कफोत्-
क्लेयेन च” “क्लिजसुक्ले शजननम्” “हृष्णान्मूलकफोत्-
क्लेयच्छर्द्दिश्रावनिवारणम्” सुशु० ल्युट् । उत्क्लेश-
मप्यत्र न० “दद्यादुत्क्लेशं पूज्यम्” सुशु० ।

उत्क्लेशक लि० उद्+क्लिश-णिच्-ल्युट् । १ उत्क्लेश-
कारके “कौण्डिल्यकः करभक इत्युपक्रमे “क्लीतः क्लि-
शरारो च यथाप्युत्क्लेशकः सृष्टः” । एते स्यान्निप्रकृतय-
चतुर्विंशतिरेव च” सुशुतोक्ते २ अग्निप्रकृतिके कोटभेदे ।
उत्क्लिश्याति उद्+क्लिश-णिनि । ३ जङ्घ गवायुक्ते-
क्लेशकारके लि० स्त्रियां ङीप् । “अस्त्रीभूतं कफोत्-
क्लेशि न हितं तत् पिपासके” सुशु० ।

उत्क्षिप्त लि० उद्+क्षिप्-क्त । १ ऊर्ध्वं क्षिप्ते “क्षणं क्षयोत्-
क्षिप्तगजेन्द्रक्षितिना” “उत्क्षिप्तसिद्धयतांशुकरावलम्बः”
भाषः २ उच्चाटिते च । (रत्निभिः) उत्क्षिप्तगुल्मस्य तथा
हृदये सप्ततामिभिः भा० व० १५ अ० “गुल्मो यत्र
स्थितेन बोधसंज्ञेन चतुर्दिगस्थितारिपवोद्भूतं नाश्या-
दिना प्रहृत्” । अकाले तादृशमुत्स्थानमुत्क्षिप्तगुल्मैः
परकीयगुल्मोद्घाटनकरैः लोचक० । धुस्तूरे पु० शब्द० ।
तस्य फलसेवने अन्धताभावकत्वात्तथात्वम् ।

उत्क्षिप्तिका स्त्री घृक्षिप्तः धुस्तूरस्य कन् स्त्रीत्वात् टाप्

अत इत्यम् । धुस्तूराकारे कर्ममूषणभेदे हेमचन्द्रः ।

उत्क्षेप पु० उद्+क्षिप-ञच् । १ उर्ध्वं क्षेपणे “पक्ष्मोत्क्षेपादु-
परिविलसत्क्षणासारप्रभाणाम्” मेघ० । “पक्ष्मोत्क्षेपात्
समोदितः” सुशु० । कर्त्तरि ञच् । २ उत्क्षेपकारके लि०
उत्क्षेपक लि० उद्+क्षिप-ल्युट् । १ ऊर्ध्वं प्रक्षेपके २ उत्क्षि-
प्यापहारके चौरैश्च । “उत्क्षेपकपान्थिभेदौ करसंदश-
हीनकौ । कार्यौ द्वितीयापराधे करपादैकहीनकौ” या०
श्रु० वक्ष्याद्युत्क्षिपत्यपहरतीत्युत्क्षेपकः । शब्तादिभ्यं
स्त्रियादि विस्त्रयोत्कृत्य वा योपहरत्यसौ पान्थिभेदः
तौ यथाक्रमद्वारेण सन्दशसदृशेन तर्ज्जन्यङ्गुलेन हीन
कौ कार्यौ द्वितीयापराधे पुनः करस्य पादस्य करपाद
तच्च तदेकस्य करपादैकहीनं ययोस्तत्करपादैकहीनकौ-
कार्यौ । उत्क्षेपकपान्थिभेदकयोरेकमेकं करम्मादस्य
क्षिप्त्यादित्यर्थः । एतदप्युत्तमसाहसप्राप्तिर्योग्यद्रव्य
विषयम् । “तदङ्गच्छेद इत्युक्तोदण्ड उत्तमसाहस” इति
नारदवचनात् । तृतीयापराधे द्वयव एव । तथा च मनुः
“अङ्गुलीं पान्थिभेदस्य छेदयेत् प्रथमे यष्टे । द्वितीये
‘हस्तचरणौ तृतीये बधमर्हतीति’ मिता० ।

उत्क्षेपण न० उद्+क्षिप-ल्युट् । १ उर्ध्वं क्षेपणे । “उत्क्षेपणं
तथावक्षेपणमाकुञ्चनं तथा । प्रसारणञ्च गमनं कुस्माद्ये-
तानि पञ्च च” भाषा० “उत्क्षेपणमवक्षेपण-
माकुञ्चनं प्रसारणं गमनमिति कस्मादि” कणा० सू०
“इतिरवधारणार्थः भ्रमणादेरपि गमनान्तर्गतत्वात् ।
अत्र च उत्क्षेपणत्वावक्षेपणत्वाकुञ्चनत्वप्रसारणत्वग-
मनत्वानि कर्मात्मसाक्षाद्ग्राह्याः पञ्च जातयः । नन्वेत-
दनुप्रपन्नगमनस्य कर्मपर्यायत्वात् सर्वत्र गच्छतीतिबुद्धे-
र्दृष्टत्वादुत्क्षेपणत्वादीनां चतसृणां जातीनां परस्पर-
त्वन्ताभावसमानाधिकरणानां सामानाधिकरण्याननुसमात्
चतस्र एव कर्मात्मव्याख्या जातय इति चेत् सत्यं कर्म-
पर्याय एव गमनं पृथगभिधानन्तु अमपरैचनस्यन्दनो-
र्लृप्त्वजननमनोक्षमनादीनां भिन्नभिन्नबुद्धिपदेशभाजा-
मेकेन शब्देन सङ्गृह्यार्थं यद्वा गमनत्वमपि कर्मात्मव्याख्या
पञ्चमी जातिरेव तेन भ्रमणरेचनादिष्वेव गमनप्रयोगो
मुख्यः उत्क्षेपणावक्षेपणादिषु यदि गमनप्रयोगस्तदा
भाक्तः स्वाश्रयसंयोगविभागासमवायिकारणत्वमेव गौण-
मुख्यसाधारणो धर्मः गमनत्वजातेस्तनियतदिग्देशसंयो-
गविभागासमवायिकारणत्वमेव व्यङ्ग्यं तच्च भ्रमणादिषु
सर्वत्रेति गमनग्रहणेनैव तेषां ग्रहणमिति । निष्कृ-